

[Forsvarsministeren.]

kvarter, og hver Mand har nu nu sin Seng, selvfølgelig med det nødvendige Sengetøj.

Jeg er dermed naaet til Indkvarterings-spørgsmaalet, som blev omtalt af de ærede Medlemmer Hr. Løje, Hr. Nørskov og Hr. Carsten Raft. Dette Spørgsmaal er imidlertid taget op til en særlig Behandling, til en Forhandling mellem Indenrigsministeriet og Krigsministeriet. Indkvarteringsloven hører jo under Indenrigsministeriet, medens det er Krigsministeriet, som benytter Loven. Foruden de Henvendelser, der er rettet her i Salen, har vi haft en Henvendelse fra en Deputation fra de sjællandske Landboforeninger om dette Spørgsmaal, og paa disse Foranledninger er Spørgsmaalet om eventuelle Ændringer i Indkvarteringsloven taget op til Behandling. Jeg skal derfor i Øjeblikket ikke udtale mig nærmere om dette Spørgsmaal. Jeg vil dog gerne have Lov til at sige i al Almindelighed, at vi selvfølgelig alle sammen er klar over, at det maa være til Ulempe og til Ulejlighed at faa indkvarteret een eller flere Soldater eventuelt ogsaa Heste paa sin Ejendom. Det er et Spørgsmaal, vi har været klar over fra Begyndelsen, vi har ogsaa om dette Spørgsmaal udsendt Cirkulærer til de militære Chefer, og jeg tvivler ikke om, at man gør, hvad man kan, for at gøre Ulemperne saa smaa som muligt for Kvarterværterne. Jeg tænker her først og fremmest paa Spørgsmaalet om at lægge Øvelserne saaledes, at Soldaternes Spisetider kan falde sammen med Spisetiderne hjemme paa Gaarden, idet det ganske naturligt betyder en ekstra Belastning, hvis Soldaterne kommer hjem paa andre Tider, end Gaardens egne Beboere har Spisetid. Helt vil det vel ikke kunne overholdes, naar særlige Øvelser er tilrettelagt, men jeg understreger, at det selvfølgelig bør være Regelen, at man tager disse Hensyn.

Man har baade her og i Pressen omtalt Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning de indkvarterede Soldater bør give Kvarterværterne en hjælpende Haand. Jeg vil nu antage, at det er noget, som ordner sig. At stille specificerede Leveregler op for Soldaternes og Kvarterværternes Samliv i saa Henseende anser jeg i hvert Fald hverken for rimeligt eller for muligt. I al Almindelighed vil jeg sige, at jeg betragter det som en Selvfølge, at de indkvarterede Soldater tager en Haand med i Huset, først og fremmest for at aflaste Husmoderen og hendes eventuelle Hjælper mest muligt for det ekstra Arbejde, som Indkvarteringen naturligvis medfører i Hjemmet. Men hvor naturligt end dette er, maa man dog

erindre, at Soldaterne ikke er indkaldt for at udføre Arbejde, som normalt udføres ved Beskæftigelse af Sognets Arbejdere eller andre Arbejdere, som Arbejdsanvisningskontorerne kan skaffe. I øvrigt vil der jo være en Mangfoldighed af Situationer i det daglige Liv, som der ikke kan eller skal gives Regler for, men som man forhaabentlig klarer ved Anvendelse af gensidigt Hensyn og almindelig sund Fornuft.

Spørgsmaalet om Tidspunktet for Hjemsendelserne af genindkaldt Mandskab og Tidspunktet for nye Indkaldelser har været nævnt, bl. a. af de ærede Medlemmer Hr. Løje, Hr. Ølgaard og Hr. Carsten Raft. Det er naturligvis ogsaa et Spørgsmaal, vi har Opmærksomheden henvendt paa, idet vi er ganske klar over, hvilken Betydning det har baade for de værnepligtige, for deres Paarørende og i mange Tilfælde ogsaa for Arbejdsgiverne. Som ærede Medlemmer vil vide, er der i Slutningen af sidste Uge udsendt en Plan over, hvorledes Indkaldelserne vil forme sig i det kommende Aar, for saa vidt den ekstraordinære Situation vedvarer, og dermed haaber jeg, man har faaet en saadan Underretning, at man vil kunne disponere. Hovedindkaldelserne til Hæren vil herefter finde Sted den 3. Maj og den 2. November, til Flaaden den 1. April og den 1. Oktober, til Kystdefensionen den 9. April og den 8. Oktober. I øvrigt maa jeg henvise til den udførlige Bekendtgørelse i Pressen. Jeg understreger dog til yderligere Oplysning, at de værnepligtige, der var paa Session i 1938, men som blev Frinumre, og som derfor ikke normalt har været inde i Aar, vil saa at sige alle sammen blive indkaldt i første Halvdel af Aaret 1940. Men det gælder baade disse og andre, som bliver indkaldt i Aaret 1940, at de, efter hvad Udskrivningsvæsenet har kunnet meddele, nu vil faa deres Udskrivningspas, altsaa en personlig Meddelelse med Datoen for deres Indkaldelse, i Løbet af denne og næste Maaned.

Hvad Hjemsendelserne af de genindkaldte Styrker angaar, er det mig ikke muligt i Øjeblikket at give nøjagtig Besked, og derfor foretrækker jeg ikke at sige noget for ikke at vække Forventninger, som jeg maaske paa Grund af Udviklingen bliver nødt til at skuffe. Der er visse Spørgsmaal i Situationen i Øjeblikket, som maa afklares, inden endelig Bestemmelse herom kan træffes, men jeg kan forsikre, at Meddelelsen skal blive bekendtgjort saa hurtigt, som det overhovedet er gørligt.

En Ting vil jeg dog gerne have Lov til at føje til den officielt udsendte Bekendtgørelse.